ప్రేమపక్షి

కోలా మోహనరావు

చలపతి నిటారుగా నిలుచుంటే అయిదడుగుల పది అంగుళాలు ఉంటాడు. వెయింగ్ మెషిన్ మీద ఎక్కితే ఆ తూనిక ముల్లు గుండెలు బద్దలవుతున్నట్టు విలవిలలాడి నూట తొంభయి పౌనుల మీద నిలుస్తుంది. ఇంత కండ కాయం ఉన్న వాడి మస్తిష్కం పని చెయ్యదు అనుకునే ప్రజలకు చలపతి ఒక సమస్య. మార్కులు కాలేజి రికార్డులు పేర్చక పోయినా అవి చాలా హుందాగా, గౌరవంగా ఉంటాయి. అటువంటి చలపతి ఉన్నట్టుండి ఓ ఆదివారం చేతిలో ఉన్న టెక్స్టు బుక్ విసిరి కొట్టి, "ఐ హేట్ దీస్ బుక్స్" అని గర్జించాడు.

ఈ వింత పరిణామానికి ముగ్గురు రూమ్ మేట్సు అయిన శేషగిరి, రామారావు, సన్యాసిరావు కళ్ళు బండి చక్రాల్లా తిప్పి నోళ్ళు వెళ్ళబెట్టి చూశారు.

"అలా చూస్తారేం దెయ్యాల్లాగా? ఐ సే ఎగెయిన్— ఐ హేట్ దీస్ బుక్స్" అని గర్జనతో బాటు కాళ్ళు కూడా బలిష్టంగా తాండవం చేశాయి.

ముందుగా తేరుకున్న శేషగిరి మందస్మితం ధరించి, "చలపతీ! ను వ్వింత కాలానికి ఒక్క సత్యాన్ని కనిపెట్టావు. అదే మాట నేను మూడు సంవత్సరాలనుండి చెబుతున్నాను ఎప్పుడూ పట్టించుకోకుండా అర్ధాంతరంగా నీ స్వంత ఆలోచన లాగ పుస్తకాలంటే ఇష్టం లేదని అనటం బాగా లేదు. పుస్తకాలు అంటే ఇష్టమనే మనిషి మనలో ఈ రూమ్‌లో ఎవరు లేరు! కిందటి నిమిషం వరకు నువ్వే" అని నిటారుగా నుంచున్న చలపతి ఛాతీ చూసి నీళ్ళు నమిలారు.

రామారావు ఇద్దరికీ మధ్యగా వచ్చి, "సమస్య పెద్దదే అయి ఉండాలి, బ్రదర్. లేకపోతే పరువు ప్రతిష్ఠలను పణంలో పెట్టుకున్న చలపతి ఇలా సింహనాదం చెయ్యడు. ఒరేయ్, చలపతీ! నీకు తోడుగా ముగ్గురం ఉన్నాం. సమస్యని మాటింగు పెట్టి నిన్ను ఒక దారిన పడేస్తాం. ఆలోచించు మరి" అన్నాడు.

చలపతి క్రుద్ధుడై చూసి, "ఇది నవ్వే విషయం కాదు. ఐ యామ్ డెడ్ సీరియస్" అన్నాడు.

అప్పుడు సన్యాసిరావు రంగంలో దూకి "అయితే ఇంకేం? నేను రంగంలో దూకే శాను. నీ కష్టాలు అన్నీ ఒక్క క్షణంలో దూరమైపోతాయి. ఏదీ— నీకు వచ్చిన కష్టాలు మొర పెట్టుకో" అని అభయ హస్తం చూపించాడు.

"ఇది గడ్డు సమస్య. మీ లాంటి పక్షులు తేల్చగల సమస్య కాదు."

ముగ్గురు రూమ్ మేట్స్ ఖిన్నులై ఒకరి నొకరు చూసుకుని, "చలపతీ! నువ్వు అలా తీసి పారవెయ్యటం బాగా లేదు. మనం మూడేళ్ళ నుండి ఒక గదిలో కాలం గడుపుతున్నాం. మన మైత్రికి కాలేజీ అంతా అసూయ పడింది కదా! అటువంటిది మమ్మల్ని ఎందుకూ పనికిరాని వాళ్ళుగా జమ కట్టటం బాగా లేదు" అన్నాడు శేషగిరి విచారంగా.

"ఇది మీకు మించిన సమస్యరా!"

"ఎటువంటిదయినా తీర్చే బాధ్యత మాది. భయపడకు. అలా కూర్చో. అసలు నువ్వు ఛాన్సు ఇవ్వటం దెక్కడ? ఈ రోజుల్లో బంధువుల కన్న స్నేహితులు మిన్న" అన్నాడు సన్యాసిరావు.

చలపతి కుర్చీలో కూర్చుని అందరి ముఖాల్లోకి చూశాడు. అందరి ముఖాలు ఆత్రంగా ఉన్నాయి. చలపతి— "ఇట్సాల్ రైట్. మళ్ళీ ఎప్పుడయినా ఆలోచించు కుందాం" అన్నాడు.

శేషగిరి తీవ్రంగా— "అందరికీ ఇప్పుడే చెబుతున్నాను. ఈ రోజు చలపతి మన స్నేహానికి ఉన్నటువంటి పవిత్ర బాంధవ్యాన్ని తెంచి పారేశాడు. మనం ఒకరికి ఒకరం ఈ రోజు నుండి ఏమీ కాము. నేను రూమ్ మార్చి వేస్తున్నాను" అని అనౌన్సు చేశాడు.

అందరు బిక్క ముఖాలు వేసి చలపతి

వంక ఈ జటిల సమస్య నువ్వు తెచ్చిందే అన్నట్టు చూశారు.

చలపతి ఇబ్బందిగా సిలయి, "తప్పు నాదే అని ఒప్పుకుంటున్నాను. నాలో ఉన్న బాధ ఎలా చెప్పాలో అర్థం కావటం లేదు. మీరెండిరా, మళ్ళీ ఎప్పుడన్నా..." అని ఆగిపోయాడు.

"నో, ఇప్పుడే, ఇక్కడే పరిష్కారం కావాలి" అని శేషగిరి ఖచ్చితంగా చెప్పాడు.

—"చూడు, చలపతీ! మన స్నేహంలో అరమరికలు లేవు. ఏదీ కానియ్యి మరి" అన్నాడు సన్యాసిరావు అనునయంగా.

చలపతి క్షణం తటపటాయించి, "ఎలా చెప్పాలో అర్థం కావటం లేదు. ఈ మధ్య... ఈ మధ్య చదువుతూంటే అక్షరాలు అజంతా కన్యల లాగా కనిపిస్తున్నాయిరా" అన్నాడు బిక్క ముఖంతో.

అందరూ పక్కుమని నవ్వారు.

సన్యాసిరావుకి నవ్వు వస్తే ఆగదు. "ఒరేయ్... ఒరేయ్..." అని కడుపు పట్టుకుని విరగబడి నవ్వ నారంభించాడు.

చలపతి అందరి వంక కోపంతో చూసి అక్కడి నుంచి లేచి వెళ్ళిపోబోయాడు. రామారావు చెయ్యి పట్టుకుని "పారిపోకు. నీవు చెప్పిందాంట్లో తప్పు లేదు, బ్రదర్! అది ప్రకృతి ధర్మం. కాకపోతే ఇంత మంచి వాడిని అజంతా కన్యలు అల్లరి పెట్టటం ఆశ్చర్యంగానే ఉంది" అన్నాడు.

చలపతి కోపంగా—"మీకు అలుసుగానే ఉంటుంది. నీకు పెళ్ళి అయింది. శేషగిరిగాడు గర్ల్ ఫ్రెండు చుట్టూ ప్రదక్షిణాలు చేస్తూ ఉంటాడు. సన్యాసి రావు డ్యూటీలు వేసుకుని అమ్మాయిల్ని ఇంటికి భద్రంగా దిగబెట్టి వస్తాడు. అటువంటివాళ్ళకు ఈ సమస్య మీకు అర్థం కాదు" అన్నాడు.

"నిజం. నువ్వన్నదాంట్లో తప్పులేదు. దేనికయినా ఏ వయస్సులో ఆ ముచ్చట అన్నారు. నా సలహా ఏమిటంటే—నీ సమస్యా పరిష్కారం వెంటనే కావాలంటే సన్యాసిరావుతో కలిసి పో" అన్నాడు రామారావు.

"వాట్! రోడ్డు సర్వే చెయ్యటం నా వల్ల కాదు. ఇంపాజిబుల్."

"అంటే నేను చేసే పని మంచిది కాదంటావు. బి కేర్‌ఫుల్ ఇన్ యువర్ స్టేట్‌మెంట్" అని సన్యాసిరావు బెదిరించాడు.

చలపతి సన్యాసిరావు వంక చూసి, "ఎవడి కంపు వాడి కింపు. ఫర్‌గెట్ ఎబౌట్ ఇట్" అన్నాడు.

"అయితే, నా సలహా విను. వెంటనే ఓ చిన్న దాన్ని ప్రేమించు" అన్నాడు శేషగిరి.

"నో, ప్రేమించి మోసం చెయ్యటం నా వల్ల కాదు. నా జీవితంలో ఒక్క స్త్రీకే స్థానముంది" అన్నాడు చలపతి.

"అబ్బ, అపర శ్రీరామచంద్రుడివి. అసలు విషయం, మీ నాన్నగారు మక్కెలిరగ్గొడతారని చెప్పకూడదూ!" అన్నాడు శేషగిరి, తన ప్రేమ కలాపాన్ని అపహాస్యం చేస్తున్నాడనే అనుమానంతో.

"నువ్వు ఏమనుకున్నానరే... అది నా కిష్టం లేదు."

"అయితే, శుభ్రంగా పెళ్ళిచేసుకో" అన్నాడు రామారావు.

చలపతి క్షణం ఆ సలహా మీద తర్జన భర్జన చేసుకొని—"నిజమేకాని, వీలుపడదు" అన్నాడు పేలవంగా.

"ఎందుకని?"

"మా నాన్నగారు సనాతను లయినా, కొన్ని విషయాల్లో చాలా ఆధునికంగా ఉంటారు. స్వశక్తి మీద నిలవగలిగే వాడికే పెళ్ళిచేసుకునే హక్కు ఉందంటారు."

"అహ ఇది ఎప్పటినించి?"

"రెండు సంవత్సరాలనుండి. ఇద్దరు అన్నయ్యలు డిగ్రీలు పుచ్చుకోగానే పెళ్ళిళ్ళు చేసేశారు. ఇప్పుడు వాళ్ళకు ఉద్యోగాలు లేవు. ఇంటినిండా జనం. అది చూసి కంగారుపడి మా నాన్నగారు నా విషయం వచ్చేటప్పటికి ఉద్దేశ్యాలు మార్చేసుకున్నారు."

"ఇటీజ్ ఎ పిటీ. ఇప్పుడు నీకు పెళ్ళికాకపోతే పిచ్చి కుదరదు. అయినా, ఒకసారి ప్రయత్నించటం మంచిది. నీ కేసు సపోర్ట్ చెయ్యడానికి ముగ్గురం ఉన్నాం. కావాలంటే సన్యాసిరావుని రాయబారం పంపిద్దాం" అన్నాడు రామారావు.

సన్యాసిరావు కంగారుగా లేచి, "ఏం, మతిపోయిందా? అసలే ఆయన ముక్కోపి. అదికాక చేతిలో ఎప్పుడూ ముల్లుకర్ర ఉంటుంది. నీకేం ఎన్నయినా చెబుతావు ఇంకా నేను పెళ్ళి కావలసిన వాణ్ణి. నీ కెలాగూ పెళ్ళి అయింది కనక, అందులో కిటుకులు తెలిసిన వాడివి కనక నువ్వు వెళితేనే మంచిది" అని ఆ భారం రామారావు మీద వేసి చేతులు దులిపేసుకున్నాడు.

"నిజమే కాని, వచ్చిన చిక్కల్లా ఆయన మీసాలు చూస్తేంటే నాకు నోట మాట రాదు, బ్రదర్. చలపతినే పంపిద్దాం. తన కేసు స్వయంగా వాళ్ళ అమ్మగారి ద్వారా విన్నవించుకుంటాడు" అన్నాడు.

"లాభంలేదు. మా అమ్మగారికి ఇద్దరి కోడళ్ళతోనే తీరిక ఉండటం లేదు.

విజయ రహస్యం

ఈ ప్రపంచంలో ఏ రంగంలో తీసుకున్నా సమర్థులైనవారందరూ గొప్ప విశ్వాసం కలవారే. వారు తెలుసుకోలేనంత ఆత్మ విశ్వాసం వారిలో ఉంటుంది.

—బ్రూస్ బార్టన్

ముగ్గురితో దెబ్బలాడే ఓపిక లేదని కేసు కొట్టేస్తుంది" అన్నాడు చలపతి.

"సరే. అయితే, ఒక పని చేద్దాం. నీ సంగతి విన్నవించుకుంటూ ఒక వినతి పత్రం తయారు చెయ్యి. కావాలంటే మేం ముగ్గురం రికమెండ్ చేసి మీ నాన్నగారికి పంపిస్తాం."

చలపతి ఆలోచించి సుముఖత చూపించాడు.

వెంటనే శేషగిరి కాగితం తీసి డ్రాఫ్ట్ తయారు చేశాడు. తరవాత రామారావు, సన్యాసిరావు అది చూసి డ్రాఫ్ట్ ఎప్రూవ్ చేశారు.

వెంటనే చలపతి అది ఫెయిర్ చేసి, పోస్ట్‌లో వేసి తృప్తిగా ఊపిరి పీల్చాడు.

ఆదివారం సాయంత్రం చలపతి రూమ్‌మేట్స్ అందరికి సినిమా చూపించి, హోటల్ బృందావన్‌లో డిన్నర్ ఇచ్చేశాడు.

అయిదు రోజులు భారంగా దొర్లిపోయాయి. చలపతి క్లాసులు ఎగగొట్టి పోస్ట్‌మెన్ కోసం ఎదురుచూడటం ఆరంభించాడు. పోస్ట్‌మెన్ రిక్త హస్తాలు చూపిస్తూ ఆనందించసాగాడు.

వారం రోజులు అయిపోగానే చలపతికి కంగారు పుట్టుకు వచ్చింది. స్నేహ బృందం మళ్ళీ చర్చ ఆరంభించి తర్జన భర్జనలు చేసి చివరకు ఒక రిమైండర్ ఇవ్వమని రికమెండ్ చేశారు.

చలపతి వెంటనే తండ్రికి ఉత్తరం వ్రాసి వేశాడు—తను వ్రాసిన ఉత్తరం అందినదా, లేదా; దానికి సమాధానంకోసం ఎదురు చూస్తున్నాను, వెంటనే వ్రాయవలసింది—అని.

మూడో రోజుకి సమాధానం వచ్చింది. అందరు సంతోషంగా గుమి గూడారు. చలపతి వణికే చేతులతో ఉత్తరం చదవ నారంభించాడు.

"ప్రియమైన చలపతికి,

మీ తండ్రి దీవించి వ్రాయునది... నీ ఉత్తరాలు రెండు అందినవి. అందుకు సమాధానం ఏమి వ్రాయాలో అర్థంకాక ఊరుకున్నాను. నీ పైన ఇద్దరు అన్నలు పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని ఇక్కడే గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ కూర్చున్నారు. వాళ్ళకి ఇక్కడ స్వాతంత్ర్యం లేదు. వాళ్ళ పిల్లలకు ఏది కావాలన్నా నా దగ్గిర దేభ్యాల్లా నించుంటారు. కోడళ్ళకికూడా వాళ్ళ వాళ్ళ ఇళ్ళకు వెళ్ళి పోవాలని ఉబలాటంగా ఉంది కాని, ఉద్యోగాలు ఎక్కడ? వాళ్ళ సమస్యలే కాకుండా, వాళ్ళతోపాటు మనవళ్ళు, మనవరాళ్ళు. ఇప్పుడు నా కొక దృఢ నిశ్చయమేర్పడింది. ఆర్థికస్తోమతు లేకుండా ఎవరూ పెళ్ళి చేసుకోకూడదు. నీకు ఆ స్తోమతు వచ్చిన మరు క్షణం పెళ్ళి చేసేస్తాను. నీ వయసు అటువంటిది. దానికి తోడు పిచ్చి సినిమాలు చూస్తుంటావు అనుకుంటాను. అందు చేత నీ కోరికలకు కళ్ళాలు వెయ్యలేక పోతున్నావు. నీ సమస్య ఎదుర్కోవాలంటే ఈ కింద వ్రాసిన చిట్కాలు ఎంతయినా ఉపయోగ పడతాయి. అవి తు. చ. తప్పకుండా ప్రయత్నించి పని చెయ్యకపోతే నాకు వ్రాయవలెయును.

—రోజూ ఉదయం కనీసం రెండు మైళ్ళన్నా పరుగెత్త వలయును.

—రోజూ ఉదయం చన్నీళ్ళతో అభ్యంగన స్నానం చెయ్యవలయును.

—పరిచాప కొనుక్కుని రోజూ దాని మీద పక్క లేకుండా పడుకోనవలయును.

—సినిమాలు తక్షణం మానివెయ్య వలయును.

పై వాటితో గుణం కనిపించకపోతే ఒంటి పూట భోజనం చెయ్యవలయును.

ఇంతేసంగతులు.

నీ ప్రియమైన తండ్రి...

—రాజారావు."

చలపతి చేతులు వణకటం ఆరంభమయ్యాయి. స్నేహితులు అతన్ని ఆశ్చర్యంగా చూడ నారంభించారు. తరవాత శేషగిరి చలపతి చేతిలో ఉత్తరం లాక్కుని చదివి పెదవులు బిగించాడు. స్నేహితులు నిర్విణ్ణులై కూర్చున్నారు. అర గంట నిశ్శబ్దం రాజ్యం చేసింది.

తరవాత శేషగిరి తేరుకుని, "ఆయన అనుభవం మీద వ్రాసినవి పాటించటం మంచిది. ఈ లోపులో నీ చదువు అయిపోతుంది. ఆ పైన అదృష్టం వరిస్తే ఉద్యోగం, దానితోపాటు శ్రీమతి వచ్చేస్తుంది. ఏమంటారు!" అని అందరి ముఖాల్లోకి చూశాడు.

అందరు మౌనంగా తల ఊపారు.

తండ్రిమీద ఉన్న శ్రద్ధా భక్తులు వదులుకోలేక ఆయన ఇచ్చిన పంచ సూత్రాలు అమలు పెట్టాడు.

నెల లోగా దబ్బపండు లాంటి చలపతి నల్లగా, పీలగా, దవడలు పీక్కుపోయి, ఏభై పౌనులు తగ్గిపోయి గాలిలో ఊగిన లాడుతూ గాలిగోపురంలా

కనిపించాడు.

స్నేహబృందం పరిస్థితి చేయి జారటం గమనించి రహస్య సమావేశం జరిపి, చలపతికి సూత్రాలు పని చెయ్యలేదు అని నిర్ణయించారు. అప్పుడు చలపతి ముఖంలో కాంతి పుంజాలు వెలిగాయి. కనీసం కడుపు నిండా తిండి తినే అవకాశం కనిపించిందని సంబరపడిపోయాడు.

మిత్రుల సలహా ప్రకారం తిరిగి తండ్రిగారికి సూత్రాలు నియమం తప్పకుండా పాటించినా ప్రయోజనం కనిపించలేదని విన్నవించుకున్నాడు. కనీసం ఇప్పుడయినా ఆయన హృదయంతో ఆదుకుంటారని జవాబుకి ఎదురు చూడ నారంభించాడు.

అయిదు రోజుల తరవాత చలపతికి సమాధానం వచ్చింది. చలపతి ఆదరా బాదరాగా ఉత్తరం చదవ నారంభించాడు.

"ప్రియమైన చలపతికి,

దీవించి వ్రాయునది. నీవు వ్రాసిన ఉత్తరం అందినది. నేను వ్రాసిన సూత్రాలు అన్నీ పాటించినట్లు, అందుకు ఫలితం లభించనట్లు వ్రాశావు. పురాణ యుగం నుండి పని చేస్తున్నవి నీ మీద ఎందుకు పని చెయ్యలేదో అర్థం కావటం లేదు. నియమ నిష్ఠలలో లోపం చెయ్య లేదు కదా? మన పరిస్థితుల దృష్ట్యా నీకు పెళ్ళి చేసి, నీ కుటుంబ భారంకూడా నా నెత్తిన వేసుకోగల ధైర్యం నా దగ్గిర లేదు. నీవు అప్పటికీ కాదు, కూడదు అంటే దశమి నాడు గోదావరి బ్రిడ్జి ఎక్కి, తూర్పుగా తిరిగి దేవుణ్ణి మనసారా ప్రార్థించి, ముక్కు మూసుకుని గోదావరిలో దుమకవలయును. బతికే బయట పడితే తిరిగి ప్రయత్నించ వలయును. నీ కష్టాలన్నీ ఆ నదిమతల్లి తీర్చివేస్తుంది. ఎంతో కార్యదక్షత చూపించవలసిన సమయంలో, చిత్త చాపల్యం, మనో నిగ్రహం లేనివాళ్ళకు అంతకన్నా నే నివ్వగలిగిన సలహా ఇంకేం లేదు. ఇంతే సంగతులు.

ఇట్లు,
నీ ప్రియమైన తండ్రి,
—రాజారావు."

షరా: ఈ విషయంలో ఇక ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపబడవు.

చలపతి పళ్ళు పటపట కొరికాడు. ఆ ఉద్రేకం తగ్గాక కండ్లవెంబడి నీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు. ఏకాంతంగా రగిలి పోతున్న గుండెను చల్లార్చుకోవటం తెలియక కాలేజీలో పచ్చటి పరుపుల్లాంటి లాన్సులో దొర్లాడు. కాని, ఉపశమనం కలుగలేదు, తండ్రికి ఏ విధంగా తప్పు చెప్పాలో అర్థం కాలేదు. తరం లేదా ప్రతి చిన్న విషయంలోనూ కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తుంది. చలపతి 'కిం కర్తవ్యం' అని స్వగతంలో నూటపదహారు సార్లు ప్రశ్నించుకుని ఆకాశంలో హాయిగా ఎగిరిపోయే విహంగాలను అక్కసుగా చూశాడు. మెడ నొప్పి పుట్టాక దూరంగా గుంపులు గుంపులుగా రంగు, రంగుల చీరలు, జండాల్లా ఎగిరి పోయే వాళ్ళ పైట చెంగులు, ఆనందంతో తుళ్ళి పోతున్న ఆ భామా మణుల సౌందర్య హొయలు చూస్తే దుఃఖం పొర్లి వచ్చింది.

"ఒరేయ్, ఇక్కడ ఏం చేస్తున్నట్టు? నీ కోసం కాలేజీ అంతా మూడు సార్లు చుట్టి వచ్చాం. ఏమిటి కథ? ముఖం ట్రాజెడీ కింగ్‌లా పెట్టావు" అని పరామర్శించాడు శేషగిరిరావు.

జవాబు ఇవ్వకుండా ముఖం వేరే వైపు తిప్పాడు చలపతి.

"బ్రదర్, పరిస్థితి విషమించినట్టుల గానే ఉంది. బాబుని కదూ. అలా ఒక్కడివి బాధ పడకూడదు. ఏది, ఏమయింది చెప్పు" అని అడిగాడు రామారావు.

చలపతి పచ్చగడ్డి పరక నమల నారంభించాడు.

"ఒరేయ్, వెధవ పోజులు కట్టి పెట్టు. ఇష్టముంటే చెప్పు లేకపోతే పోయి గోదావరిలో దూకు. ఐ కాంట్ వేస్ట్ మై టైమ్" అని అరిచాడు సన్యాసిరావు.

చలపతి సన్యాసిరావు వంక గుర్రుగా చూశాడు. ఒక్కోసారి సన్యాసిరావు నక్కలైటేమో నని అనుమానం వస్తుంది చలపతికి. వణికే చేతులతో జేబులో ఉత్తరం తీసి సన్యాసిరావు ముఖం మీద విసిరి కొట్టాడు.

సన్యాసిరావు ఉత్తరం చదివి పొట్ట చెక్కలయ్యేటట్లు నవ్వ నారంభించాడు. స్నేహితులు ముగ్గురు భృకుటి ముడిచి క్రుద్ధులై చూశారు.

సన్యాసిరావు ఆ నవ్వులో నుంచి తేరు కుంటాడో లేక గుక్క తిరక్క హరీ అంటాడో నని కంగారు పడి - "ఫూల్, తోటి మానవుడికి కష్టాలొస్తాయని అయినా జాలి లేదు కదూ నీకు? నువ్వు మానవుడి శరీరంలో ఉన్న పశువు" అన్నాడు శేషగిరి.

సన్యాసిరావు నవ్వు ఆపుకుంటూ— "ఇటీజ్ సింప్లీ మార్వెలస్. చలపతి నాన్నగారు ఇంత హ్యూమరస్ అని నాకు తెలియదు. చలపతీ, ఈ సారి ఉత్తరంతో నా తరపు మంచి అభినందనలు తెలియ చెయ్యి."

"స్కౌండ్రల్. వాడు తల మునక లవుతుంటే నీకు ఆనందంగా ఉందా?" అరిచాడు రామారావు.

"లేదు, బ్రదర్. దేని దారి దానిది. మెరిట్ ఉన్న చోట ఒప్పుకోవాలి. నీవు రెండు విషయాలు కలిపేస్తున్నావు. నేను ఉత్తరం సంగతి అన్నాను. ఇక చలపతి విషయం అంటావా—వాడికి ప్రాణం అంటే మహా తీపి. వాడు గోదావరిలో ఎలాగూ దూకడు. ఆ పాయింట్ కేపిటలైజ్ చేశారు వాళ్ళ నాన్నగారు. ఇక వాడి కేసు హోప్‌లెస్".

శేషగిరి, రామారావు, సన్యాసిరావు చలపతి చుట్టూ కూర్చుని కాసేపు చేతులు నలుపుకుని, జుట్టు పీక్కుని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చారు.

"ఒరేయ్, చలపతీ, నువ్వు ఒక పని చెయ్యి. మామూలుగా మంచివాడివై పోయి కాలేజీ రికార్డులు సృష్టించటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. నీ ఒంటికి అదే మంచిదిలా ఉంది" అని నిష్కర్షగా చెప్పేసి చేతులు, బట్టలు దులిపేసుకుని లేచి నుంచున్నారు.

చలపతి ముగ్గురి వంక చూసి 'ముగ్గురు మూర్ఖులు' అనుకున్నాడు. ముగ్గురు క్లాస్‌రూమ్ వైపు జారుకున్నారు. దారిలో ఒక లలన వాళ్ళని చూసి —"చలపతిగా రెవరండీ?" అని ముద్దుగా అడిగింది.

సన్యాసిరావు ఎగిరి గంతు వేసి, "భలే వారు, సరిగ్గా సరి అయిన మనిషిని అడిగారు. చలపతి నా బెస్ట్ ఫ్రెండ్. చిన్నప్పుడు ఒకటో క్లాసు నుండి ఎమ్. ఎస్. దాకా ఒక కంచంలో తిని, ఒక మంచం మీద పడుకున్నాం. వాడితో ఏం పని చెప్పండి? మిమ్మల్ని ఏమయినా కష్టపెట్టాడా?" అని అడిగాడు.

ఆ లలన చెదిరే ముంగురులు సరి చేసుకుంటూ సన్యాసిరావుని కిందినుంచి పై దాకా మూడు సార్లు పరీక్షగా చూసింది.

"మీరు ఏమీ సంకోచించ వద్దు. మిమ్మల్ని ఏమయినా అని ఉంటే నాతో చెప్పండి. వాడి పీచు వాయించేస్తాను. ఏమి టలా ఆలోచిస్తున్నారు?"

ఆమె కళ్ళు చిట్లించి— "ఆయనతో కొంచెం పని ఉంది. మీరు ఆయన స్నేహితు లంటుంటే ఇక ఆయన్ని కలవటం అనవసరం అనిపిస్తుంది" అంది.

అప్పుడు శేషగిరి రంగం లోకి వచ్చి నవ్వుతూ "ఇట్సాల్‌రైట్. చలపతి మంచి వాడు లెండి. అదిగో — అక్కడ గడ్డి పరకలు నములుతున్నాడు" అని చూపించాడు.

లలితాంగి విస విసా వెళ్ళింది చలపతి వైపు.

"చలపతి మంచివాడు అంటే, నేను కాదన్నట్టేగా! యూ ఫూల్" అని సన్యాసిరావు గావుకేక పెట్టాడు.

"ఒరేయ్, నువ్వు అలా కంగారు పడ కూడదు. ఒక్కోసారి నిజం చెప్పేస్తుండాలి."

సన్యాసిరావు—"ఒరేయ్, నా పెన్ చలపతి దగ్గిరుంది" అన్నాడు జేబులు వెతుక్కుంటూ.

రామారావు సన్యాసిరావు చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకుని, "పెన్ నీ హిప్ పాకెట్‌లో ఉంది. కావాలంటే ఇంకో రెండు పెన్నులిస్తాం. మర్యాదగా నడు. లేకపోతే మక్కెలు విరుగుతాయి" అన్నాడు.

సన్యాసిరావు బందీలాగా తప్పటడుగులు వేస్తూ వెనక్కి తిరిగి చూస్తూ వెళ్ళాడు.

"నమస్కారమండీ. మీరు చలపతిరావుగా రనుకుంటాను" అనే శ్రావ్య నాదానికి కంగారుగా లేచి కూర్చున్నాడు చలపతి.

"మీరేనా చలపతిరావు?" మళ్ళీ సుగమ సంగీతం వినిపించింది.

"అవును ... మీరు ... మీరు..."

ఆమె చలపతి కెదురుగా కూర్చుని— "నా పేరు సౌదామిని. బి.ఎస్‌సి., ఫైనల్ ఇయర్‌లో ఉన్నాను. మా నాన్నగారు, మీ నాన్నగారు అనులాపురంలో చదువుకున్నారట. మా నాన్నగారి పేరు రమణ మూర్తిగారు. ఇక్కడ లాయరు. మీ నాన్నగారు మీ అజా, పజా కనుక్కోమని నాన్నగారికి వ్రాశారట. ఆయనకు తీరిక చిక్కలేదు. నన్ను మిమ్మల్ని కలుసుకోమన్నారు" అంది.

చలపతి ఆమె వంక చూస్తూ ఉండి పోయాడు. ఆమె శిల్పి చెక్కిన బొమ్మలా ఎదురుగా కూర్చుంటే చలపతికి మాటలు రావటం లేదు.

"అదేమిటి, అన్నీ నేనే మాట్లాడేస్తున్నాను. మీకు మాటలు రావా ఏమిటి?"

"మా నాన్నగారు ఈ విషయం వ్రాసి ఉంటే నేను మీ ఇంటికి ఎప్పుడో వచ్చి ఉండేవాణ్ణి. మనం ఒక కాలేజీలో చదువుతూ తెలియకపోవటం ఆశ్చర్యంగానే ఉంది."

"పోనీలెద్దురూ. ఇప్పుడు కలిశాంగా."

"అదీ నిజమే."

"అన్నట్టు, నాన్నగారు మిమ్మల్ని ఆదివారం మధ్యాహ్నం భోజనానికి రమ్మని ఇన్వైట్ చేశారు. మీరు తప్పక రావాలి. నాకు క్లాసుకు టైమ్ అవుతూంది. ఆదివారం కలుసుకుందాం."

చలపతికూడా ఉత్సాహంగా లేచి నుంచున్నాడు. "నేను [illegible] వస్తాను. మీరు [illegible]

వెందుకు చాలా థాంక్స్. మీరు బి.ఎస్‌సి. ఏ సబ్జక్ట్సు తీసుకున్నారు?"

"కెమిస్ట్రీ మెయిన్."

"సింప్లీ మార్వెలస్. నాదీ అదే సబ్జక్టు."

"నిజం! అయితే, మీరు నాకు హెల్ప్ చెయ్యాలి. నేను స్టడీస్‌లో కొంచెం వీక్" అంది సౌదామిని బాధగా.

"మీకేం భయం లేదు" అన్నాడు చలపతి హుషారుగా.

"సరే, ఆదివారం ప్లానువేసుకుందాం. సెలవ్" అని సౌదామిని ఒయ్యారంగా వెళ్ళిపోయింది.

చలపతి నాట్యం చేస్తున్న ఆమె పాదు గా[illegible]డను చూస్తూ ఉండిపోయాడు. చలపతి ముఖంలో జ్యోతిర్లత దేదీప్యంగా ప్రకాశించింది.

"హా, బ్రదర్" అని సన్యాసిరావు చలపతి భుజం తట్టి మధుర భావనల నుండి మేల్కొలిపాడు.

"ఛీపో, పానకంలో పుడకలా నువ్వేమిటి?" అని చలపతి పురుగుని విదిల్చి నట్టు విదిల్చేశాడు.

"సారీ, నిన్నటిదాకా మా కాళ్ళు పట్టుకున్నావు. ఇప్పుడు పానకంలో పుడకనా" అని ఖిన్నుడై పోయాడు.

"వేయ్, సన్యాసీ, సమయా సమయా లుందిరా. దొరికిన ఈ ఒక్క మధుర క్షణం నాశనం చేశావు" అని ఉరిమాడు చలపతి.

వేరే టైములో అయితే సన్యాసిరావు ఆకాశం ఎత్తున ఎగిరేవాడు. కాని, చలపతి దగ్గర వివరాలు లాగవలసిన నిశ్చయం గుర్తుకువచ్చినట్టున్నాడు. తరవాత "ఇంతకీ ఆ అందాల భరిణ ఎవరు, బ్రదర్. నిన్ను వెతుక్కుంటూ మరీ వచ్చింది" అని అడిగాడు.

చలపతి ఛాతీ వల[illegible] రెండంగుళాలయింది.

"మా నాన్నగారి స్నేహితుడు కూతురులే. ఆదివారం భోజనానికి ఇన్వైట్ చేశారు. ఆ అమ్మాయికి స్టడీస్‌లో కొంచెం హెల్పు కూడా కావాలట" అన్నాడు ఆనందంగా.

"అన్ని దానాలు చచ్చు వెధవలకే వస్తాయి" అన్నాడు సన్యాసిరావు మాడి పోయిన ముఖంతో.

"వాట్!" అని చలపతి సన్యాసిరావు కాలరు పట్టుకుని అరంగుళాలు పైకి లేవదీశాడు.

"డామిట్, బుద్ధి ఉండాలి. అటువంటి అప్సరస నీకు తారస పడిందంటే మన్మథుడికి కూడా అసూయ కలుగుతుంది. నే నో లెక్కా" అన్నాడు కీచుగొంతుతో.

"దెన్, ఇట్సాల్ రైట్" అని భూమి మీద కా[illegible] ఈల వేసుకుంటూ కాలేజీ వైపు దా[illegible]శాడు.

చలపతి ప్రేమాయణం భోజనంతో ఆరంభమయి, రోజూ సౌదామిని ఇంటికి ట్యూషన్ చెప్పేదాకా వచ్చింది. చలపతికి ఇప్పుడు అక్షరాలు అజంతా కవ్వల్లా కనిపించటం లేదు కాని, కన్ను మూసినా, తెరిచినా సౌదామిని ప్రత్యక్షమవుతుంది. సౌదామిని చాలా నిర్మొహమాటం మనిషి. ఎప్పుడూ తన పట్ల ప్రేమ వ్యక్తం చెయ్యలేదు. చలపతికి ఆమె అభిప్రాయం ఏమిటో తెలుసుకోవాలనే ఆరాటం ఎక్కువయింది. ఒక రోజు ఐడియా తట్టింది.

"చూడు, సౌదామినీ, నేను మంచి క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో పడిపోయాను. మా నాన్నగారు ఉత్తరాల మీద ఉత్తరాలు దంచేస్తున్నారు. పిల్లను చూశారట. పెళ్ళి వెంటనే చేస్తానని కంగారు పడుతున్నారు. నాకు అప్పుడే పెళ్ళి చేసుకోవాలని లేదు. ఆ తరం వాళ్ళు మన భావాలు అర్థం చేసుకోరు."

సౌదామిని చలపతి వంక ఆశ్చర్యంగా చూసింది. తరవాత "మీ రేమన్నారు" అని అడిగింది.

"నాకు అప్పుడే పెళ్ళిచేసుకోవాలని లేదు. నాకు నచ్చిన పిల్లనే చేసుకుంటాను అని వ్రాశాను."

సౌదామిని మౌనంగా ఉండిపోయింది. ఆమె ముఖంలో ఎటువంటి భావమూ లేదు.

చలపతి కంగారు పడ్డాడు. తనంటే సౌదామినికి ఎటువంటి అభిప్రాయమూ లేనట్టుంది—అని గుండె చెదిరిపోయింది.

"మీరే నా పరిస్థితిలో ఉంటే ఏం చేసేవారు?"

సౌదామిని మందస్మితం చేసి—"నేను మీ పరిస్థితిలో ఎలా ఉంటాను" అని అడిగింది.

"అంటే, మీ అభిప్రాయం?"

"చాలా సింపుల్. మొదట చదువు అయి, ఉద్యోగం వచ్చి, స్వతంత్రంగా భార్యను పోషించుకోగల శక్తి వచ్చేవరకు పెళ్ళి చేసుకోను అని నిర్భయంగా చెప్పేస్తాను. భార్యను తీసుకువెళ్ళి ఇంకొకళ్ళ దగ్గర బానిస బ్రతుకు బ్రతకటం నాకు ఇష్టం ఉండదు." అంది సీరియస్‌గా.

"వండర్‌ఫుల్. మీ అభిప్రాయం చాలా బాగుంది. అలాగే చేస్తాను" అని సౌదామిని వంక బెదురుగా చూస్తూ, "అప్పుడు నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటావా?" అని అడిగాడు.

సౌదామిని క్షణం నివ్వెరపోయి తరవాత కిసుక్కున నవ్వేసింది.

చలపతి ముఖం చిన్నబోయింది. "అయామ్ సారీ. మీకు ఇష్టమేమో అనుకున్నాను" అన్నాడు.

"ఓ మై డియర్ జీనియస్, మా నాన్నగారు మ ఇద్దరికీ పెళ్ళి చేయాలని అనుకున్నట్టు, ఉద్యోగం వచ్చే వరకు చెయ్యను అన్నట్టు మీకు తెలియదన్న మాట. ఐ కాంట్ బిలీవ్ ఇట్" అని నవ్వింది.

చలపతి అచ్చెరువొంది తరవాత సంబాళించుకుని, ఆనందంతో సౌదామిని రెండు చేతులు గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

సౌదామిని సిగ్గుతో తలవంచు కొని "ఎవరయినా చూస్తారు" అంది.

చలపతి వినే స్థితిలో లేడు. ✱

జనప్రియ పుస్తకమాలలో ఆరెకపూడి (కోడూరి) కౌసల్యాదేవి రచనలు

శిలలు-శిల్పాలు	.. 9.00	శాంతినికేతన్	.. 10.00	శోభక్లైలు	.. 6.00
పూజారిణి	.. 10.00	చక్రనేమి	.. 10.00	సుప్రభాతం	.. 6.00
సూర్యముఖి	.. 7.50	శంఖుతీర్థం	.. 10.00	సంసారచక్రం	.. 6.00
కల్పన	.. 6.00	ధర్మచక్రం	.. 8.00	కళ్యాణమందిర్	.. 6.00
కల్పవృక్షం	.. 6.00	చక్రవాకం	.. 7.50	పెళ్ళి ఎవరికి?	.. 6.00
దిక్చక్రం	.. 6.00	చక్రభ్రమణం	.. 6.00	అనిర్వచనీయం	.. 6.00
నందనవనం	.. 11.00	ప్రేమనగర్	.. 6.00	లేయని శాపం	.. 6.00
బృందావనం	.. 7.50	భాగ్యచక్రం	.. 9.00		
దివ్యదీపావళి	.. 7.50	బదనిక	.. 6.00		

25 రూ॥లు పైబడి కొన్నవారికి పోస్టేజీ ఫ్రీ!

నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్ · ఏలూరురోడ్ · విజయవాడ-2